

De moterfiets 1

Toe m'n ouwers trouwde, zijn ze achter aan de Stesjonsweg gaon weune, dichbij 't Stesjon. M'n vaoder die waarekte in Rotterdam en die kon zôdoende elleken dag makkelijk met d'n traain mee naer Rotterdam. Overiges was dat toendertijd nog 'n hêele raais hoor. Ze zijn getrouwd in 1932, dus voor d'n twêêde wereldoorlog en dà was ok de tijd dat de rijksweg wier aangelege. Die was toe nò nie zô brêêd as nou, hoor. Hij was in 1939 nog mor twêêbaons, mor 't was toch 'n veul sneldere verbinding naer Rotterdam. Me vaoder doch toe bij z'n aage: Nou, à 'k nou 'n moterfiets had, dan kon 'k veul gaauwer en makkelijker op me waarek komme. Mor ja, 't lôôn was in die tijd nò nie zô hôôg, dus je kon nie zôdmor 'n moterfiets kôôpe. M'n ouweloï hen d'r twêê jaer voor gespaord en toe han ze genogt bij mekaor om 'n DKW-chie te kanne kôôpe. 't Was nie zô 'n zwaere moter, hij was mor 50 CC. Mor aal met aal, je kon d'r toch wel zô 'n 80 kilemeter per uur mee haole en in 't voorjaer van 1940, vlak voor d'n Twêêde Wereldoorlog begon, gong me vaoder elleken dag op z'n moterfietsie naer Rotterdam.

Vordere

Mor ja, dat hê nie zô lang geduurd. Ze krece in de gaote dat de Duitsers nogal behoefte hadde aan anderand matterjaol en de Duitsers die ons land verôôverd hadde, die gonge van aalles in beslag neme. 'Vordere' noemde ze dat en we hoorde ok dà ze moterfietsie gonge vordere, omdà ze die nôôdig hadde voor d'r seldaote. Nou zel ie wel snappe dà m'n ouwers, die dà moterfietsie van sas en bloed bij mekaor gespaord hadde, daer nie veul voor voelde. Dus, wà dee m'n vaoder? Hij haolde hêel de moterfiets uit mekaor en hij stopten 'm in 'n lôôsie in ons huis, bove de suitedeure. Daer was 'n soortement bak en daer kon wel 't êên en aore in, d'n hêele moterfiets gong d'r in en me vaoder gong, net as vroeger, weer met d'n traain naer z'n waarek. 't Zel zô in 1943 gewist zijn dat 'r op 'n ochend aan de deur gebeld wier. M'n moeder dee ope en daer stinge twêê Duitse seldaote voor de deur. Ja, de taol was 'n bietjie moeilijk, mor me moeder begreep wel dà ze kwamme om de moterfiets op te haole. Ze kwamme de moterfiets vordere. Ovve ze 'm mor effe mogge hebbe.

Liege of 't gedrukt staot

"Tja", zee m'n moeder, "dà kan nie, want m'n man die is met de moterfiets naer Rotterdam en die blijf venacht bij z'n moeder slaepe". "O, eh, ja, eh, eh, goed, nou ja en waer weunt die moeder?" vroog êên van die seldaote? Nou weunde m'n opoe in Rotterdam, zôhà 'k al zee. Ze weunde in de Vierambachstraet op nommer 125. Mor me moeder, die was ok behoorlijk uitgeslaepe, die zee: "Die moterfiets die is bij z'n moeder op Vierambachstraet 152." Oké, de Duitsers die vertrokke weer. Nae drie daege stinge ze inêens weer voor de deur. "Wir haben nichts finden können. We hebbe niks kanne vinge. 't Adres Vierambachsstraet 152, hunderd zwei und fünfzig, dà besteht gar nicht". "Watte", zee m'n moeder, "152? Ja, dà weet ik ok wel dat dà nie bestaot. Je mot ok nie op 152 weze, z'n moeder weunt op 125". "Ach, ach, ach," mompelde de Duitsers. "Ja mor", zee me moeder, "die moterfiets die is t'r nie meer ondertusse". "Hoe kan dat nou?" vroeg de Duitsers en me moeder antwoordde: "Nou, omdà jullie zeeje dà jullie die moterfiets mosse hebbe, is m'n man d'r mee naer Slierecht komme rije." Ja, 't gong aamel zô 'n bietjie in moeilijk Duits en Nederlans deur mekaor praotend. "Hij is naer Slierecht komme rije en onderweeg is tie aangehouwe deur 'n stellechie NSB-ers en die hen z'n moterfiets afgepikt!" "Dat had ie nooit motte doen," zeeje die Moffe. "Jao,"

zee m'n moeder, "dà kanne jullie makkelijk zegge, mor ze stinge daer met 'n gelaoje geweer en m'n man mos de moterfiets afgeve. Dus ja, die NSB-ers hebbe nou de moterfiets ingepikt en waer die nou is, dà wete me ok nie meer!" 't Was aamel geloge wà ze zee. Mor ja, ze dee 't omdat de moterfiets bij ons bove de suitedeure tusse 't plefon in zat, hee. Mor goed, die Moffe nog 'n bietjie schelde en nog 'n bietjie moppere, mor ja, ze deeje d'r vedders niks aan en ze lieten 't mor zô.

Evakkewaosie

Goed, de jaere gonge verbij en wij weunde dus daer achter aan de Stesjonsweg. Nog steeds met die moterfiets bove de suitedeure tusse 't plefon. Totdat 'r in begin 1945 'n bomberdement was achter aan de Stesjonsweg. Wij zijn toe naer m'n opao in de Prutsebuurt gegaon, mor deurdats ons huis toe leeg sting, wier 't toe gevorderd deur de bezetter. D'r kwam 'n ploegchie Duitse seldaote in te weune. Nou, ze hen 't netjies gehouwe hoor, daer han we hêemel nie over te klaoge. We gonge d'r ok geregeld naer toe om te kijke ovve ze aalles netjies hiewe, dat was echt gêên perbleem. Mor, ondertusse, die Duitsers zatte in 't huis en de moterfiets die zat op die gehaime baaregplaets. Hij zat 'r en is t'r blijve zitte, want ze hen 'm nie ontdekt!

Piet Pols

P.S. Dien tentôonstelling in 't Slierechs meseum over Wijk A is nog tottemet 26 jannewaori te bekijke. Het is echt de moeite waerd, ok as ie d'r nie opgegroeid ben. Ok komt 'r elleke zaeterdagmiddag om 3 uur, en wie weet, bij veul belangstelling, ok op de woensdagmiddag, iemand van ons diëlectploegchie in 't Slierechs wà vertelle over Wijk A. 't Aalderleste nieuws is aaltijd te leze op de website van de verêêniging: www.historie-sliedrecht.nl